

Полетъ, sm. le chancellement.

Полемика (писменна прѣпирня), sf. la polémique.

Полемически, adj. polémique.

— **списатель**, sm. un polémiste.

Полемоскопъ, sm. Phys. le polémoscope.

Полза (износле, поносание), sf. l'utilité f., profit, bénéfice, intérêt, avantage, bien, parti, émolument m., quintessence f., usage, service m.; 1. fig. le fruit; 2. виждамъ — отт., va. mettre à profit, tirer profit de; 3. имамъ противоположны -зы, vr. être divisé d'intérêts; 4. приносямы -за, va. profiter; || fig. fructifier; 5. употребляемъ ради —, va. utiliser; 6. употреблене ради —, l'utilisation f.; 7. затичливъ ради —, utilitaire, adj.; 8. употреблене въ —, l'exploitation; 9. употребляемъ въ —, va. exploiter; 10. който употреблява нѣщо въ —, un exploitateur; 11. което може са обработи съ —, exploitable, adj.; 12. въ — нѣкому, à l'usage de; 13. за — на, en faveur de; 14. съ —, fructueusement (voyez Продобивка et Ноносъ).

Ползвоване, sn. la possession; 1. Jur. l'usufruit m.; 2. (отъ гора, отъ земля), l'exploitation f.; 3. (на боленъ), Méd. le traitement.

Ползователъ, adj. Com. bénéficiaire.

Ползвонть, adv. avantagieux; -то, -eusement.

Ползувамъ, va. traiter; 1. -са, vr. profiter de, bénéficier, tirer part de, mettre à profit de, jouir de; 2. (отъ гора, отъ земля), exploiter; 3. (отъ), se servir de, se prévaloir de; 4. (отъ нѣшо), user de, faire ses choux gras de; || fig. puiser; 5. (отъ слу чай-мѣ), prendre la balle au bond; || fig. saisir; 6. (съ), se ressentir; 7. (съ приходы отъ две жѣста), fig. manger à deux râteliers; 8. правда да са —, Jur. droit usufructuaire m.; 9. който са -ва отъ приходъ и което са относя до него, Jur. s. usufructier, ère; 10. която са -ва отъ своята правда, Jur. usante de, f.

Поливамъ, va. bassiner; || Méd. affuser; || (щѣтка), arroser.

Поливане, sn. l'arroissement m., irroration, infusion f.; || Méd. l'affusion f.

Поливателна или Прѣскателна бани, sf. bain par irroration, m. [rosoir].

Поливникъ, sm. l'arrosoir m.; -ничень, d'ar-

Полигонъ (и обучителъ —), sm. Fortif. Artill. le polygone.

Полиграфически, adj. polygraphique.

Полиграфъ (млогоиздателъ), sm. un polygraphe; || отѣлене на -фы (у библиотека), la polygraphie.

Полиматическа училиница (школо), sf. école polymathique m.

Полиматія (млогоизнане), sf. la polymathie.

Полипъ (млогоокракъ), sm. H. nat. Méd. le polype; || гнѣздо на морски -ни, H. nat. le polipier.

Полипявъ, adj. Méd. polypeux.

Полисъ (сигурателъ билетъ), sm. police d'assurance, f.

Политамъ, vn. vaciller, chanceler, branler; || който -та да падне, branlant, adj.

Политане, sn. le branle, branlement m.; || Astr. la nutation. [chancelant].

Политателъ (клатливъ), adj. branlant, Politeenъ, adj. vacillant.

Политехническа училиница, sf. école polytechnique m.; || ученикъ на —, un polytechnicien. [de cour].

Политика, sf. la politique; || fig. eau bénite

Политикъ, sm. un politique, complaisant m., civil envers, adj.

Политинаажъ, sm. gravure sur bois, f.

Политиченъ, adj. obligeant, galant, honnête; || fig. poli.

Политически, adj. politique.

— **списатель или литераторъ**, sm. un publiciste.

Политически работы, sf. pl. la politique; || разжаждамъ за —, va. politiquer.

Политично, adv. politiquement.

— обнасяне, sn. le bon ton.

Политичность, sf. la politesse, civilité, honnêteté, galanterie, urbanité f.; || fam. la gracieusité.

Полица, sf. lettre de change, traite f.; || подписвамъ — отпрѣдъ и отзадъ, va. Com. tirailleur; || — де-карико, sf. Com. la charte-partie.

Полица (джска), sf. la tablette, le rayon, la miséricorde; 1. (и стѣльба -лицы за ѕдане), le gradin; 2. (за кочиашъ), le siège; 3. -лицы (первазъ на ѿпка), pl. le bord.

Полицейнъ, sm. commissaire de police, m.

Полицейска стражъ, sf. le 'hoqueton; || (съ конie), la maréchaussée.

Полицейски, adj. policier.

— испълневачъ (въ Италия), sm. un sbire — комиссаръ, sm. un constable.

— спіонинъ, sm. un lumier de police, un moucharid. [police].

— унтеръ-офицеръ, sm. un exempt de — чиновникъ, sm. un agent de police, un alguazil. [préfet de police, m.].

Полиція, sf. la police; || префектъ на —.

Поличка (у гжебарникъ), sf. le volet.

Поліархія (млогодѣржавie), sf. la polyarchie.

Поліоркетика (амтика на твърдиня), sf. la poliorcétique.

Полка (видъ лазарникъ), sf. la polka; || играя —, vn. polker et polquer.

Пологарь, sm. le chalet, le bercail.

Пологъ, sm. l'habitation f., le gîte, le fort;